

سیر روش شناسی تحقیق علمی در زمینه روانشناسی رشد، روانشناسی کودک و یادگیری با محوریت زبان در طول تاریخ فلسفه از یونان باستان تا دوره نوزایی

ابوالفضل طبخ پور بنان صوفی

دانشجو دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

چکیده

در مورد بیان روش شناسی علمی و بنیانگذار روش علمی دکتر منیژه کرباسی در کتاب روانشناسی رشد فصل تعریف و موضوع روانشناسی رشد صفحات ۱۰-۱۱ طبع انتشارات دانشگاه پیام نور ذیل عنوان پدر بزرگ روش علمی؛ چارلز داوین، طی دو پاراگراف آخر می نویسند او نه تنها بنیاد نظری برای مطالعه رفتار کودکان ارائه داد بلکه روشی مفید نیز برای گردآوری اطلاعات در این زمینه معرفی نمود (مسئله ای که در این جا مطرح می شود این است که آیا واقعاً روش شناسی تحقیق علمی با داروین آغاز می شود؟ آیا در طول تاریخ فلسفه یونان باستان و قرون وسطی به روش علمی مبتنی بر تجربه و مشاهدات عینی پرداخته نشده بود؟ نویسنده در پژوهش پیش رو قصد دارد سیر روش شناسی تحقیق علمی را در طول تاریخ فلسفه از یونان باستان تا دوره نوزایی مورد مطالعه قرار دهد. مراد ما از روش علمی تحقیق، روشی است که در سنت های آموزشی جهان باستان و قرون وسطی مورد اقبال و پذیرش به عنوان قرائت و خوانش رسمی قرار گرفته باشد و همچنین با روش علمی دوره نوزایی هماهنگ بوده باشد لذا به مکاتبی همچون رواقی گری و اپیکور گرایی که اگر چه در طول تاریخ فلسفه حضور داشته اند ولیکن هیچ گاه به عنوان قرائت و خوانش رسمی توسط سنت های آموزشی مورد پذیرش و اقبال قرار نگرفته اند به صورت مجمل و مختصر اشاره خواهیم کرد و به تفصیل به آن ها نخواهیم پرداخت همچنین مکاتبی که اگر چه در سنت های آموزشی به عنوان قرائت و خوانش رسمی قرار گرفته اند ولیکن با روش علمی دوره نوزایی به بعد هماهنگ نیستند را نیز مورد بررسی مختصر قرار خواهیم داد و به صورت تفصیلی به آن ها نخواهیم پرداخت به عنوان مثال مکاتبی که در روش شناسی خود به حجیت مکاشفه و شهود و رویا و... قائل هستند

واژگان کلیدی: روش شناسی، تحقیق علمی، روانشناسی رشد، روانشناسی کودک، یادگیری، زبان، تاریخ فلسفه، یونان باستان، پادیا، نقد ادبی، بوطیقا، افلاطون، ارسطو، ابن سینا، ابن رشد، متی بن یونس، عبدالرحمن بدوی، دکتر ابراهیم حماده